

Judenrigsministeren: Af de Bemærkninger, der idag ere fremkomne i det høitærede Thing angaaende det foreliggende Lovudkast, skal jeg først holde mig til den, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (L. C. Larsen). Han meente, at det egentlig var uødvendigt i denne Sag at gaae til Lovgivningsmagten, og at Regjeringen, Administrationen, for Kjøbenhavns Vedkommende maatte have samme Myndighed, som den har for Rigets andre Havne til at træffe forandrede Bestemmelser om de gjældende Havneafgifter; men jeg troer ikke, at dette er ganske saa, jeg troer, at det navnlig i en Sag, der angaaer Paalægelsen af Skatter, er meget betænkeligt at gaae Rigsdagen forbi, naar Kompetencen ikke er aldeles utvivlsom, og det er den saa langt fra her, at det tværtimod, som den ærede Rigsdagsmand selv bemærkede, oftere har været Gjenstand for Forhandlinger i Rigsdagen, naar man har villet foretage Forandringer med Hensyn til Alkisen. Det ærede Medlem citerede en Bestemmelse i Tolbanordningen af 1797, hvori der staaer, at Afgifter, der opkræves i Forbindelse med Told til forskjellige Indretninger, saasom Tjørstibe, Havnevæsenet o. s. v., bestemmes ved særlig Anordning for hvert Sted især, men jeg troer ikke, at der i Udtrykket „Anordning“ ligger tilstrækkelig Hjælp til at gjøre det ved administrativ Bestemmelse; thi en Anordning omfattede netop ifølge den tidligere Sprogbrug ogsaa egentlig „Lovbestemmelse“. Jeg troer saaledes, at det har været ligefrem nødvendigt at forelægge denne Sag for Rigsdagen, og ialfald maa jeg ansee det for overmaade hensigtsmæssigt, at den bliver behandlet her. — Den ærede Rigsdagsmand fra Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) meente, saavidt jeg opfattede ham, at der var forlangt et stort Beløb til en Forøgelse af Indtægten for Havnen med Hensyn til de Arbejder, der forestod. Jeg kan ikke udtale noget Afgjørende i saa Henseende, idet der endnu ikke er taget og ikke har kunnet være taget nogen Bestemmelse om, hvilke Arbejder der skulle udføres, og i hvilken Tid de bør udføres, men saa meget troer jeg dog at være kommen til Klarhed om, at der ikke vil kunne gjøres Regning paa at anvende synderligt Mindre, end hvad der er fore-

slaaet i den foreliggende Plan, saaledes som den nu er gaaet igjennem de forskjellige lokale Autoriteter: Havneraadet og Kommunalbestyrelsen, ligesom der ogsaa har været givet Grossererersocietetet Leilighed til at udtale sig om samme. Alle disse Autoriteter have været enige om, at man til Gjenneførelsen deraf behøvede en saadan større Indtægt, som her er foreslaaet tilveiebragt, men hvis det høitærede Thing forøvrigt skulde finde Anledning til at nedsætte et Udvalg i denne Sag — hvad jeg selvfølgelig under Forudsætning af, at det ikke vil forhindre Sagens betimelige Gjenneførelse, vilde ansee for ønskeligt — skal det være mig en Fornøjelse at konferere med det i denne Henseende. — Med Hensyn til den foreslaaede Bestemmelse om en ny Havneafgift er der ikke reist nogen væsentlig Indvending i Thinget, og denne Deel af Sagen skal jeg derfor forbigaae. Derimod er der fremkommet forskjellige Ytringer om den Maade, hvorpaa Alkisen for Fremtiden skulde opkræves, og navnlig har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meget stærkt udtalt sig imod den her foreslaaede Bestemmelse, som han betegnede som en ligefrem Toldlov, men det er allerede af flere af de ærede Taler bemærket, at dette ikke forholder sig saaledes. Der bestaaer allerede en Lov om Alkiseafgift af Varer her i Kjøbenhavn; hvis dette Udcast ikke gaaer igjennem, vil denne altsaa vedblive at bestaae, og Afgiften vil, efter de Forhandlinger, der ere førte med Kommunalbestyrelsen, tilfalde Havnevæsenet i det Hele; men dette vilde medføre en ulidelig Ulempe for de Handlende og for dem, som skulde erlægge denne Alkiseafgift, idet det vilde kræve en langt vidtløftigere Forhandling ved Klareringen af deres Varer og Skibe, som i de allerfleste Tilfælde maatte anmeldes efter forskjellige Toldbestemmelser, idet Alkisen nemlig er knyttet til Satser i den nu gjældende Toldlov, som imidlertid træder ud af Kraft den 1ste April d. A. Jeg troer derfor, at det har været aldeles nødvendigt at komme med et Forslag om en ny Maade at opkræve Alkisen paa, saafremt man ikke kan give Altsald paa denne Indtægt, hvilket alle Autoriteter have været enige om, at man for Tiden ikke kan, og